

Izhaja vsakičertte ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena istu znaša za celó leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1.50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in nanznilla sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nanski ulici, na Josip Verdijevem tekalističu nasproti mestnemu vrtu in na Korenskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petit vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Zavarovanje proti škodi po vremenskih in drugih nezgodah.

Leto za letom vničujejo različne nezgode tuintam predpogoje za mirno in srečno življenje človeštva. Tako je vpepelil požar v zadnjem času celo vrsto hiš v Bovecu, Čepovanu, Srpenici in drugod; povodnji povzročile so neizmerno škodo deloma v Furlaniji in drugih krajih naše pokrajine; toča vničuje leto za letom zdaj tu zdaj tam ves up in vse pridelke kmeta-trpina, ki obupno zre v bližnjo bodočnost. Letos je povzročila uže mnogo škode v gradiščanskem okraju, pobila je polje in vinograde v Velikih Žabljah in v bližini; a glasom ustnih poročil pokončala je ves pridelek letošnjega leta v Brjah in vničila tudi up za prihodnje leto.

Država in dežela storita pač, kar je v njuni moči, da olajšata križe in težave, ki nastanejo poleg drugih še posebno ob takih nezgodah; a izvestno je, da so v obče te podpore nezadostne ter da se z njimi pomaga prizadetim trpinom bolj moralno nego realno. Posebno velja to pri škodah, povzročenih po ujmah. Država in dežela poskusita pomagati v takih slučajih s tem, da dasta izvesti v prizadetem okraju več ali manj potrebna javna dela: zgradbo novih cest in mostov, popravo uže obstoječih potij, napeljavo vodovodov, zgradbo vodnjakov, napa-jališč i. t. d.

Toda vprašanje nastane, kdo ima od tega dobiček. Ni dvoma, da so take izpeljave v korist občinam in okraju; res je tudi, da se da na ta način prilika siromakom, da si zaslužijo v takozvanih mrtvih urah par grošev za polento; a če vprašamo, koliko osebnega dobička ima od tega mali in tudi srednji in veliki posestnik, moramo odkrito odgovoriti: nič. Nasprotno, navadno mora plačevati še višje doklade za izvršena dela, v kolikor niso bili stroški za ista pokriti po državni in deželni podpori.

Vsi drugi stanovi skrbijo sami ali po drugih za to, da niso prepuščeni ob

času neprevidnih slučajev, ob času bolezni, smrti itd. lak ti in obupnemu položaju. Za delavca, ki zbolí ali se ponesreči, je danes preskrbljeno na različne načine, da ni ob času, ko ne more delati, brez vsake pomoči; za privatne, deželne n državne uradnike je tudi po možnosti preskrbljeno, da niso prepuščeni ob času nesreče obupu in lakoti; sploh za vse sloje prebivalstva se stori vsaj nekaj na to stran; — le kmet poljedelec in posestnik, ki so steber državi, ki so deblo, katero redi in nosi vse druge stanovsko vejevje, le ti so prepuščeni v vseh slučajih sami sebi in božji previdnosti, dasi so njihovi dohodki zelo negotovi, ker podvrženi ujmam in različnim nezgodam.

Skraini čas je, da bi začela misliti država, dežele in drugi činitelji tudi na to, kako bi se dalo od pomoči temu naj- ažnejšemu stanu v človeški družbi v slučajih nezgod, ter zagotoviti mu ob- stanek tudi o takih nepravilnostih, katerih ni sam zakrivil in proti katerim se hori človeški rod — zaman.

To vprašanje se je uže razmotrivalo na različnih shodih, v deželnih zborih in državnem zboru; a dosedaj le bolj teoretično, dočim je zadobilo nekako dejansko podlago šele v 10. seji gospodarskega sveta za kmetijski in gospodarski oddelek na Dunaju.

Začetka se je mislilo na vpeljavo nekakega splošnega, obveznega zavarovanja le proti toči; toda kmalu se je pokazalo, da ni ta misel lahko izvedljiva in bi naletela na velik upor, ker so cele take pokrajine, katerim toča malo ali nič ne škoduje, kakor v nekaterih krajih na Koroškem, Štajerskem itd., kjer najde ljudstvo večinoma svoje dohodke v gozdih in v živinoreji, dočim se dobijo okraj, katerim prereže toča nit obstanka, n. pr. v naših Brdih. Razumljivo je, da bi se prvi kraji upirali zavarovanju proti toči, ker bi s tem sebi malo ali nič ne koristili, marveč le drugim, kjer so uvedene od njihovih različne kulture.

Dognano pa je, da so vsi okraj podvrženi ujmam, bodisi toči, bodisi po-

vodnjam, suši, zmrzlinom, plazom, bodisi živalskim in rastlinskim škodljivcem, ki končujo ali vsaj oškodujejo kmetijske in gozdne pridelke. Zato se je sprožila misel, ustanoviti zavarovalnico proti poškodovanju po vseh takih nezgodah.

V to svrhu nabiral se je material od l. 1896 do l. 1902, ki kaže, da je znašala vsa škoda, povzročena po ujmah in drugih nezgodah, v navedeni dobi 215 milijonov kron, kar daje povprek na leto 36 milijonov kron v pokritje po vremenskih nezgodah in različnih škodljivcih povzročenih škod.

Ako jemljemo v poštev, da bi znašali upravni stroški tega zavarovanja približno 20% onega zneska, a da bi se isti krili tako, da bi se odškodovali prizadeti činitelje le z 80% povzročenih škod, bi nastalo še vprašanje, kje vzeti oni znesek letnih 36 milijonov K. — V ta namen bi vlada lahko žrtvovala 4 milijone kron, katere razdeljuje povprečno leto za letom v pomoč bednega stanja tuintam. To bedno stanje bi vsekako porehalo povsod, ako bi dobili kmetovalci in posestniki odškodnino za škode, povzročene po nezgodah; potemtakem bi bil ta kapital na razpolago.

V to bi se porabil pa lahko tudi letni odpis na zemljariji, ki znaša povprečno 4 milijone kron. Državne blagajne bi ne bile radi tega nikakor prekrajšane, ker vlada dejansko onih 4 milijonov, ki se na zemljariji odpišejo, nikdar ne dobi; a posestnikom bi ne bilo treba potem več zemljarije odpi-sovati, ker bi bil dohodek njihovih posestev na vsak način zagotovljen.

Z isto pravico bi se zahteval lahko tudi od kronovin prispevek jeden milijon kron v to svrhu, znesek, kateri deželi faktično povprek na leto plačujejo v odstranitev bede.

Na ta način bi dobili 9 milijonov kron v pokritje škode na polju in v gozdu, ne da bi bile država in dežele s tem oškodovane. Ostali znesek 27 milijonov kron bi bilo kriti po nakladah na obdelan svet, kar bi obtežilo vsak hektar obdelanega sveta povprek z 1 K 10 h,

katera naklada bi se pa zvišala ali znižala v razmerju kulturnih vrst in dobrot sveta in izračunjenega čistega donosa zemljišč.

To je v debelih potezah zasnutak projekta, kako bi se dali stabilizirati dohodki obdelanega in rodovitnega sveta.

Dal Bog, da bi se ta načrt kmalu uresničil, da bi zadobili na ta način tudi kmetijski dohodki večjo stalnost!

Ob naši železnici.

Gotovo je ni stvari, o kateri bi v zadnjem času več govorili, kakor o naši železnici: to je namreč o bohinski železnici, ki jo pri nas le pod naslovom poznajo. Kamor si stopil, povsod so se pogovarjali le o novi železnici, povdarjali njeno veliko važnost za nas Primorce, računali že naprej koristi in dobičke posameznikov, delali pri litru načrte, pili in pili in bili dobre volje na račun bodoče železnice.

Novo življenje se je vzbudilo po vaseh, ki ležijo ob tej železnici, odkar so jo premerili. Veselo upanje je navdalo marsikoga, ko je začel gledati v lepšo in boljšo bodočnost. Vse, — mlado in staro — se je ogrelo ob tej lepi misli. Marsikateri gospodar, ki se je dosedaj praskal po glavi, koderkoli je videl svojo nepreskrbljeno družino, je bil sedaj potolažen, nadejaje se, da bo železnica vse „poglihala“. V lepah sanjah, ki mu jih je vzbudila železnica, začel je zidati ovo domovanje in sicer tik železnice — kajti staro ni več moderno, ni pripravno, ni več lepo, leži preveč v strani.

Taka je človeška narava. Človek, ki je v stiskah in si ne ve pomagati, tolaži se, bodisi spominjaje se srečne preteklosti, bodisi upajoč v boljšo bodočnost. Tako je tudi pri nas. Po grenki preteklosti nam ne ostaja drugega, kakor da se tolažimo z boljšo bodočnostjo, ki se nam obeta??

Kakšna so bila zadnja leta, ni treba pojašnjavati. Kjer si hodil, si lahko slisal: „ta visi že na nitki — onemu ni treba

„Marko, Marko, ostani, ne hodi, ubijejo te!“

„Pomagati mora drugim,“ odvrnil je Simon.

„In Njo prečudežno, moram braniti, žena, ne boj se!“

Ali žena ni razumela, ihté se ga je oklenila.

„V stran, sicer bo vse zgubljeno!“

Stresel se je jokajoče žene in planil iz hiše proti vasi. Pot mu je razsvetljeval požar. Ta hip je pozabil na ženo in otroka. Zdejo se mu je, da ga kliče Gospa prečudežnih oči, da brani Njo in nje, ki so ji vdani. Videl je cerkveni stolp ožarjen od plamenov, čul je, kako razdira nekdo vrata, in besnel je preko trupel. Par oseb mu je zastavilo pot, pobil jih je in stal kmalu na to ob cerkvi. Kakih deset ljudi je stalo na vratih, isti hip so vdrlí v cerkev, na čelu jim stasit junak. Silili so za njim. Kakor jelen preskočil je Marko ozidje cerkveno. Tisti čas pa se je zgodilo nekaj prečudnega.

Pokazal se je na vratih oni mož z golim nožem, goneč pred seboj tovariše iz cerkve.

„Plenite drugod, tu ne smete!“ In približal se mu je oduren obraz, skušajoč potisniti se skozi vrata. Isti hip je viknil, in se zvrnil s krvavečimi prsi, pred osuple tovariše, ki so razbežali razen trojih, vikajoč: „Gospodar nam je po-besnel!“

To je videl Marko in planil na razbojnike. Potrl jih je na tla prej ko so se zavedli; preko trupel planil je nato v cerkev. Polumrak in sveti mir je bil razlit po njej in žar oljéne luči je padal prav na obličje Prečudežne, odbijajoč se z obličja Materinega na Sinovo. Pred oltarjem je klečal oni junak, nepremično zroč v Bogorodnico.

Odkod ta strah v njegovi duši? Kje je vendar že videl te oči, tako jasne, tako mile? Ali se mu ni sanjalo o njih večkrat, in vselej je bil vesel teh sanj. Toda ali sanja, ali je resnica? Ne, to so res tiste oči, ki jih je videl v sanjah, davno, davno. A potem so mu jih bili izbrisali. Toda, odkod ta slika v njegovi duši? Požar, krik, jok, nekdo ga vleče s seboj, kam, kdo? In potem nič več, morje, duplina, ropi, kri. Zazdelo se je klečočemu, da se podira nekaj pod njem.

LISTEK

Presrečni dan prvega sv. obhajila.

Presrečni dan!
V obleki beli tu ste zbrani;
Čestitam vam,
Spomini vračajo se znani.

Pripravlja se
Nebeščanov kor neštevilni,
Ko Bog v srce
Prispè k vam v družbi preobilni.

Pač srečni vi!
Srečnejši od otrok Judeje;
Se veseli
Srce preblaženih brez meje.

Na prsih cvet,
In venec deklic naj na glavi
Zardi tam spet,
Kjer bomo v domovini pravi.

Zvestobo zdaj
Obljubili ste trdno, sveto;
Ah nikdar naj
Vas ne premoti peklo kletó.

Naj Jezus bo
Vam v sreca, v djanjih, željah, mislih,
In prav gorkò
Ga ljubite, imejte v čislh!

Naj greh nikdar
Nedolžnosti vam ne pohabi;
Za ta vaš dar
Vas Jagnje k sebi gor povabi.

D. G.

Zdrava, morska zvezda!

Povest z obali Jadranskega morja.

I. Mohorov. (Dalje.)

Stari Simon se je prebudil. Videč, da je zunaj svetlo, menil je, da je že dan. Toda isti hip je planila žena Markova na noge, kakor iz uma kliče: „Roparji, roparji!“ Ker jim ni sprva grozila nikaka nevarnost, premagala sta Simon in Marko takoj prvi strah. Poiskali je Marko težko sekuro, oče pa je bil pograbil ogromno kladivo.

„Tu ni varno za nas,“ dejal je Marko, „oče, odvedite Jelo in otroka. Pot do divje duplje je varna in jaz bom šel gori, ča — — —“

drugega več, kakor da mu kdo še nekoliko podtakne; pa bo švignil plamen črez ljubi dom. Ako se torej v takih stiskah in hudih časih ponudi prilika, ki nam obeta vse „poglihati“, je naravno in umljivo, da ne more ostati naše srce hladno in mirno, ampak išče duška, da se razširi in da vskipi do vrha. Tako se godi tudi nam. Vriščeče veselje, ki se polasti človeka v takem slučaju imamo po vseh naših vaseh ob železnici. Kar smo poprej samo v sanjah gledali, vidimo sedaj na dnevnem redu.

Vasice, na katere je poprej ves svet pozabil, spreminjajo se v živahne vasi — podobne trgov, v katerih je vso živo in vse mrgoli, v katere ne prihajajo le rovtarji in drugi nerodneži, ampak sama izbrana gospoda. Sploh se je pa že vse toliko izpremenilo, da se ne more več razločevati gosposkih od domačih. Ako hočem prav povedati, moram reči: domači so postali gosposki in gosposki domači. Če nismo bili še nikdar veseli, sedaj smo lahko; kajti zaslužka je dosti, denarja še več, naj gre dokler more.

Lepo bi bilo in dobro, če bi bilo res vse tako; a jaz dvomim, da bi bilo res vse tako, kakor bi kdo mislil; kajti pribita resnica je, da v naravi ni skokov. Če se pa ti dogodijo, pride za njimi prav lahko polom. In tega se je bati tudi nam; kajti konji, ki so napreženi na naš voz, vozijo naglo.

Politični pregled.

Državni zbor. — V prejšnjem tednu je poslanska zbornica dokončala prvo branje vladne predloge o uravnavi duhovniških plač. Vladna predloga bila je izročena proračunskemu odseku. Razprava o ti predlogi bila je jako burna. Največ zaslug na raznih grdih prizorih za časa omenjene razprave si je zadobil dr. Tavčar, ki se je na Dunaju združil z Vsenemci, da je z njih pomočjo izdatnejši blatil slovensko duhovščino. Njegov govor bil je poln najnesramnejših napadov na duhovščino, nad katerimi so se skandalizirali vsi pošteni poslanci in med njimi mnogo čeških in poljskih liberalnih poslancev. Dr. Tavčarja zavrnil je dvorni svetnik Šuklje v svojem izvrstnem govoru, katerega priobčimo prihodnjic ter dr. Žitnik, ki je govoril kot glavni govornik za predlogo.

Glavni govornik za predlogo o kongru, dr. Žitnik, opozarja na napačno mnenje, češ, da plačuje država vso kongru. Le prerado se pozabi, da so všteti v kongru vsi duhovnikovi postranski dohodki. Slučaji o prekoračenju šole, ki so se navajali v zbornici, so jako mnogokrat zlobna sumničenja, ki jih je rodila prevečrazvneto domišljija. Govornik izjavlja, da nima s katoliškega stališča nikakih pomislekov proti ustanovitvi katoliških župnih občin, ki jih je nameraval zakon iz dne 7. maja 1874, pač pa so tu merodajni praktični razlogi. Država bi namreč morala izročiti še obstoječo zalogo verskega zaklada v upravo cerkvenim oblastim, kar pa ni pričakovati, ker rabijo veliko poslopij, ki so last verskega zaklada za vojašnice, bolnišnice in šole. Poslovu verskega zaklada pa jako malo koristijo verskemu zakladu, ker jih upravlja država jako slabo. Govornik govori nato proti izvajanjam poslanca dr. Tavčarja, ki je zlobno in predrzno napadel

kranjsko duhovščino, ne da bi kaj dokazal ali pa imenoval osebe. Zato je bil dr. Tavčar najmanj opravičen, ker se ima zahvaliti dvema duhovnikoma sorodnikoma in pa knezoškofijskemu „Alojzijevišču“ v Ljubljani za to, kar je zdaj. V nekem volilnem oklicu pred dvajsetimi leti se je prilizoval Tavčar duhovnikom, hvalil njihovo delovanje in obetal, da hoče vedno spoštovati verske svetinje. Kranjska duhovščina je vedno vestno vzgojevala ljudstvo in mu ni nikdar nasprotovala. Slovenska duhovščina izhaja iz ljudstva in živi vedno med njim. Zato pa ima srce za gospodarski in duševni napredek ljudstva in deluje zanj z vso vztrajnostjo. Z duhovskim stanom se v tem oziru ne more kesati noben drugi stan na Kranjskem. Ako očita dr. Tavčar kranjski duhovščini, da meša vero s politiko, mu odgovorim, da so bili duhovniki toliko časa „prečastiti gospodje“, dokler so služili za stenolome nasproti nemški inteligenci. Zdaj pa, ko nočejo več držati stremen takim gospodom, kakršen je poslanec dr. Tavčar, so pa „izdajalci domovine“ in „farji“. Neglede nato je pa v ustavni državi umevno samo ob sebi, da se zanima vsak državljani za politiko. Nikakor ne gre, da bi bila zabranjena duhovščini pravica izvrševati svoje politične pravice. Govornik odločno zavrača Tavčarjeva očitanja, češ, da porablja slovenska duhovščina zase za dobrodelne namene pri njej vložen denar. Govornik za svojo osebo je sploh vselej odklonil, če je hotel kdo v kak dober namen njemu v varstvo izročiti kak denar. Kar se pa tiče dr. Tavčarjeve zahteve, naj bi se uvedel tako zvani Kangelparagraf, pa pripomni govornik, da duhovščino itak strogo nadzorujejo, in najhujši „inspektorji“ duhovščine v cerkvah so ravno pristaši dr. Tavčarja samega.

V pondeljek se je bavila poslanska zbornica z raznimi vladnimi predlogami glede lokalnih železnic, ki so bile v prvem branju vsprejete. Včeraj pa je bilo spet živahno v poslanski zbornici. Krščanski socijalci postavili so namreč nujni predlog zaradi napada na poslanca monsgr. Scheicherja, kateremu so socijalni demokrati na postaji v Rohrbachu, ko se je vračal od neke slovesnosti na Dunaj, skoro izbili oko. Tu je prišlo med krščanskimi socijalci in med socijalnimi demokrati do hudih spopadov in insultov. V razpravo posegel je tudi minister za notranje reči grof Bylandt-Rheydt, ki je odločno obsojal napad in tudi obžaloval, da ni politična oblast pravočasno posegla vmes ter preprečila napad. Tozadnji nujni predlog bil je vsprejet. Nato prešla je posl. zbornica k prvemu čitanju vladne predloge, zadevajoče dovolitev proračunskega provizorija za drugo polletje, ki se nadaljuje v današnji seji, katera je zadnja v tem tednu.

Novi ogrski ministri. — Uradni list je priobčil dekreta, s kateri so imenovani novi ogrski ministri in sicer: baron Fejervary, ministerskim predsednikom, provizoričnim ministrom za finance in provizoričnim ministrom za latere, Lanyi, ministrom za pravosodje, Völös, ministrom za trgovino, Kristoffy, ministrom za notranje stvari, Bihar, ministrom za deželno brambo, Lukacs, ministrom za uk in bogočastje, Gyögy, ministrom za poljedelstvo, Kováčevich, ministrom za Hrvatsko.

viknil „Štefan, moj brat!“ in padel na tla. Ko je padel, vjel se je njegov pogled s pogledom Prečedežne, in bilo mu je tako čudno pri srcu. Potem je izgubil zavest...

Ko se je zavedel, ležal je pred cerkvijo; skelela ga je desna roka, katero mu je obvezoval nekdo. Zapazil ni bil prej, da je ranjen, odtod ga je bilo tako potrlo, da je omedlel. Kakih petnajst postav je videl v svitu ognja; spoznal jih je kot soseda iz bližnjih sel. Kako so dospeli sem, mu ni padlo v glavo prašati. Prva njegova misel je bila, kaj je z bratom. Planil je na noge.

„In on, kje je, Štefan, moj brat?“ Spogledali si vrste in mu pokazalo od njih je stopilo iz vrste in mu pokazalo na malo kobilico. Tam je ležal ranjenec tih, kakor mrlič. Ta hip pa so ga obsuli ljudje in čez par hipov je bil ranjenec povezan, življenje se je začelo probujati v njem, vstrepetal je, zavzdignil oči, tihe, komaj slišne besede so prihajale iz ust njegovih. Okolu stojajoči jih niso mogli umeti, zakaj isti hip je izgubil ranjeni znova zavest...

Nekaj hipov pozneje, ko so bili podlegli roparji navalu na pomoč pokli-

Nadalje je uradni list priobčil tudi lastnoročno pismo cesarjevo, s katerim so odpuščeni iz službe člani ministerstva grofa Tisze, potem zahvalo grofu Tiszi in priznanje drugim ministrom. Odslovljeni so tudi državni tajnik Makfalvay, pl. Granzenstein, Sandor in Serenyi.

Sestanek med avstrijskim in nemškim cesarjem. — Dunajskemu „Deutsches Volksblatt“ poročajo iz Berlin, da se avstrijski in nemški cesar prihodno jesen najbrže sestane na Ogrskem, kamor pride poslednji na lov na posestva nadvojvode Friderika.

Enciklika papeževa. — V pondeljek je bila priobčena okrožnica papeža na italijanske škofa. Okrožnica govori o delovanju krščansko-demokratskih katolikov in duhovščine. Papež opominja, naj se snujejo ljudske zveze, okolo katerih naj bi se zbirala vsa katoliška društva gospodarskega značaja. Papež pozivlja v okrožnici katolike, naj se udeležujejo javnega političnega življenja in sicer na način, ki je primeren krščanski civilizaciji in gmotnemu stanju ljudstva.

Primeren ukaz rimskega kardinala vikarja. — „Osservatore Romano“ objavlja sledeči razglas: „Kardinal rimski opozarja rimske vernike na molitve, ki jih razširjajo nevedne osebe in s tem zmotijo vest vernikov. Ta opominjamo, da se ne sme priznati nobene molitve na podobnih za avtentično, če jo ni potrdila cerkvena oblast“.

Avstrijski protektorat v Albaniji. „N. W. Tagblatt“ poroča iz Carigrada, da se je avstro-ogrski poslanik Calice iz Carigrada zavzel pri sultanu in na turški vladi, da bi turške oblasti priznale protektorat avstrijskega cesarja nad domačim katoliškim prebivalstvom v Albaniji. —

Rusko-japonska vojska.

General Linevič je dne 17. t. m. brzojavil: Dne 16. t. m. od 2. ure po noči do 8. ure zjutraj je en ruski oddelek bil zapleten v boj pri Liaojangšumpenu. Sovražna pehota se je z dvema baterijama od juga približala vasi na 5 vrst.

Naš oddelek, ki je bil zasedel neko vas južno od imenovanega kraja, je zadržal prodiranje Japoncev; okolo 6. ure so se isti umaknili. Okolo 8. ure je bilo opaziti, da so en batalijon in trije eskadroni hoteli odbiti naš levi bok. Nadalje je bilo sporočeno, da je en polk pehote in več eskadronov konjeništa in topništva hotelo odbiti naše desno krilo. To je poveljnika ruskega oddelka nagnilo, da se je umaknil iz Liaojangšumpena, da je zbral svoje čete na desnem boku, da pripravi napad s konjeništvom. Japonska pehota je prišla na to v Liaojangšumpen.

Iz Tsingtava so brzojavno sporočili, da razsajati v Harbinu kolera in griža. Dnevoma je obolelo na stotine ljudi na tej bolezi. 56.000 oseb je baje bolnih in ranjenih. Izven mesta so baje zgradili 18 izoliranih barak.

„Daily Telegraph“ so sporočili iz Tokija, da Rusi odpošiljajo na fronto rezervne, ki so bile do sedaj v ozadju, da tako ojačijo pozicije na fronti. General Linevič je imel baje v Sipingkaju raz-

canih sosedov, drvelo jih je nekaj v divjem begu proti morju. Zazdelo se jim je nakrat, da čujejo v bližini korake, in meneč, da so jih zajeli, legli so za skale. Za hip pozneje pojavilo se je dvoje oseb iz teme.

„Jela, hiti, zdelo se mi je, da slišim korake“.

„Jezus, Marija, pomagajte“.

„Marija sveta, Marko, Marko!“

Samo za hip in vse je vtihtilo, na tleh se je zvijalo telo Simonovo, onesveščeno ženó pa je popadla trojica in jo odnesla s seboj v gluho noč...

Še dolgo je žarel v noč požar in ni potihnilo vpitje in jadikovanje. Cerkev se je bila napolnila. Pozabivši ranjene in goreče hiše prišli so moški in ženske in otroci in starci. Prišli so zdaj in so jokali pred Njo, ki so jo tako ljubili in so pili tolažbo iz njenih premilostnih oči. In oni, ki so umirali od ran, ki so jih jim bili zadali zavrtni noži so cdpirali oči in so videli Njo — kraljico angelov. In so se poslávljali z radostjo in udanostjo od doline solz.

Na vshodu je svital dan...

(Dalje pride.)

govor s svojimi generali. Sprednje straže Kurokijeve so le 7 in pol milj oddaljene od ruskih. Ruska vojska, ki se nahaja pred Kurokijevom armado, je baje močna eno divizijo, kateri je pridelenih 20 topov.

Brzojavke, došle iz Petrograda, poročajo, da bodo po odstopu velikega kneza Alekseja in ministra vojne mornarice Avelana vojno mornarico temeljito preosnovali. Odpust Avelana je povzročil veliko presenečenje. Veliki knez Aleksej se poda za dlje časa v inozemstvo.

Rusija je svoje čete na otoku Sahalinu ojačila, poslavši tjakaj oddelek topništva.

Kakor poročajo listi, je baje Rusija privolila v to, da se sestanejo pooblaščenca Ruske in Japonske, ki se imajo pogajati glede miru v Washingtonu. Sicer je še vedno večina takih, ki ne verujejo, da bi prišlo do kakega sklepa. Celo japonski listi niso posebno kaj prepričani, da bi Rooseveltovo mešetarenje privedlo do kakega uspeha. Sicer si pa vesti v ti zadevi druga drugi tako nasprotujejo, da si človek kake lastne sodbe niti ustvariti ne more.

Dopisi.

Iz Gradške. — Dne 15. t. m. je c. kr. lovski bataljon št. 29. obhajal obletnico svojega obstanka. Ustanovljen je bil dne 13. maja 1859 z odlokom Nj. Velič. Dobil je krat krvi pri Kraljevemgradu (Königrätz) l. 1866. Naprošen od c. kr. bataljonskega poveljnika (majorja) opravil je preč. g. Fr. Tomsig, kurat, sv. mašo z blagoslovom in molitvijo za cesarja v slovenskem in potem v nemškem jeziku. Pred mašo nagovoril je vojake v slovenskem in potem v nemškem jeziku. Geslo kratkega govora so bile besede cesarske pesmi: „Naša vojska iz viharja, prišla še brez slave ni; vse za dom in za cesarja“ itd. C. kr. častniki — posebno stotniki — so gospodu govorniku čestitali, zagotavljajoč ga, da je nagovor Slovakom ugajal. Č. g. Tomsig je namreč govoril razločno in s povdarkom, da so ga slovaški vojaki prav dobro razumeli. Bataljonski poveljnik je povabil preč. g. Tomsiga na obed, katerega so se udeležili vsi častniki. Pri obedu je bilo mnogo domoljubnih napitja. Tudi preč. g. Tomsig je napil gospodom častnikom.

Iz Mirna. — Veliki ples v „proslavo razstave“ sta priredili naši liberalni društvi. Kako so „proslavili“ s tem razstavo? Tako, da so jo na binokostni pondeljek ob 6. uri zvečer že razdrli, v naglici vse skupaj zbasali, ne da bi večina razstavljalcev niti vedela za to, ter, ker je bil dež, šli plesat notri, kjer je bila razstava. Drugi dan so morali obiskovalci tečaja iskati svoje po tleh razbrane in pohojene vzorce. Okrutili ste, ne pa „proslavili“ razstavo!

Drugi dan so imeli naši sivčki zopet ples. Seveda udeležba je bila prav pičla in zato niso imeli zvečer s čim plačati godbe. Niti večerje jim niso mogli plačati, in godci so morali pustiti boben pri krčmarju.

Naši fantje pa so morali dan plesa iz Mirna, kajti policija je bila pomnožena, in nekaterim našim fantom so v razdražbo poslali o poludne vabilo, naj ob 3. uri popoldne nastopijo 48-urni zapor. Ali ne razdraži to tudi vsakega, še tako hladnokrvnega človeka, kaj šele vročekrvno mladino? Še več takih pasti so ta dan našim fantom nastavili, ali naši fantje so se priliki izognili ter se odpeljali nekoliko po okolici in zavžili par veselih uric v petju. Čast jim.

„Soča“ se zvija, da smo ji prinesli le enega ime, kateri je italijanski pel. Ali povedali smo uredniku, da s tistim liberalcem so bili še drugi pevci „sivega“ društva. Kdo da so ti, naj vam pove doletnik, katerega smo naznanili.

G. nadučitelj Urbančič se je jezil, ker smo ga zadnjič nekoliko okrcali. Temu gospodu svetujemo, naj bi vendar nekoliko brzdal svoj jezik. Kaj meni g. učitelj Urbančič o takem človeku, ki se tako daleč spozabi ter z „osmrtnicami“, kakoršno so našli te dni pod oknom stanovanja učitelja, smeši neljubo mu osebo. Kaj ne, da za takega človeka bi bilo najprimernejše zdravilo pasji bič!

„Podporno društvo“ ima svoje uradne ure vsaki ponedeljek in soboto od 3.—6. ure popoldne.

Celje. — Takajšnja orgljava škola priredi 27. julija t. l. javni izpit in sicer ob 7. uri zjutraj s sveto mašo. Letos ni nihčega v zavodu iz goriške oziroma tržaške skofije, ki bi delal skušnjo; pač pa pride na vrsto drugo leto nadarjeni glasbenik Hrabrašlav Sonec iz Tomaja na Krasu. Na novo se sprejme neki učenc, doma blizu Sežane. Leta 1906 se bodeta iz imenovanih vladikov, zopet dva k pouku sprejela.

Karol Bervar, vodja.

Novice.

Cerjenim naročnikom! — Polovica leta se bliža h koncu. Mnogo je naročnikov, ki niso še poravnali letošnje naročnine. So tudi nekateri, ki niso še plačali za minula leta. Zato prosí podpisana uprava, naj bi gg. naročniki storili svojo dolžnost, kajti list ima mnogo stroškov in te je treba sproti plačevati. Ob enem prosimo svoje somišljenike, naj naš list razširjajo. Od sedaj do novega leta je cena za premožne 2 K, za manj premožne 1 K 50.

Uprava »Prim. Lista«.

Procesija sv. Rešnjega Telesa pojde iz stolne cerkve, kakor vsako leto, ob 8. uri. Priporočamo vsem lepo in spoštljivo obnašanje.

Za »Slovensko slottišče«: P. n. gg. Andrej Pavlin iz Ravnice 40 v, gospa »godovnica« kronberška dne 13. t. m. je darovala 14 K, Razdraženi belič je prinesel 4 K 20 v, Terezija Krpan 1 K, Ivan Mrmolja iz Dol. Vrtojbe 70 v, Francišek Blažica 32 v, »Slovenska Beseda« 1 K, A. K. 2 K.

P. n. K. Leske je nabrala v Št. Ferjauu 85 K 32 v, v Pavmi 82 K 12 v.

Odbor se zahvaljuje prav srčno vsem dobrotnikom in vsem, ki so podpirali nabiranje bodisi kakorkoli.

Bog vsem stotero poplačaj!

Dar. — Uprava »Primorskega Lista« je prejela za »Solski Dom« 1 K, katero je darovala »Slovenska Beseda«.

Za Alojzijevišče: Preč. g. Fr. Marinič 20 K, neimenovan Ravničan 10 K.

Bog plati!

Preč. g. prelat P. Flego, ravnatelj pisarne tržaško-koprške škofije, je imenovan nadzornikom za veronauk na c. kr. hrvatski gimnaziji in deželni laški realnigimnaziji v Pazinu.

Imenovanje. — G. Tit vit. Premuda, ki je imel do sedaj le naslov višjega finančnega svetnika, imenovan je za pravega finančnega svetnika.

»Goriška zveza« je imela v četrtletku sejo, v kateri se je razpravljala izpopolnitev njene organizacije in nastava zvezinskega uradnika. Zanj se izvrši v soglasju s »Centralno posojilnico«. Pri tej priliki je sprožil en odbornik jako praktično misel o skupnem prodajanju kmetijskih pridelkov, ki je vsem navzočim dopadla. A treba nekaj časa, predno se izvrši.

Čuden slučaj na Brjah pri Rihembergu. — Ni bilo dovolj, da sta »Soča« in »Primorec« vabila na ples s temi le besedami: »Dokažimo, da ne bo ob trtni zavod radi tega plesa, kakor mislijo nekateri babjeverci, sveti pobožnjaki«, ampak hočeta sedaj še na drug način škoditi Brejcem in prizadetim vasem s tem, da zmanjšujeta škodo, ki jo je prizadela toča. »Soča« z dne 17. t. m. piše: »Večji del Berjij je malo ali nič poškodovan. Ako bi bilo ugodno vreme, bilo bi vina in drugih pridelkov na sploh lahko obilo več od lani v občini.«

Da ne bodo mislile merodajne oblasti, da je le malo škode in da ni pomoč potrebna, povemo, da je škoda ogromna in da je deželna in državna pomoč nujno potrebna. Pri Cinkih, Furlanih, Možinih (bivališče učitelja Možine), Martinih je pobrala toča skoraj vse, po drugih Brjah skoraj polovico. Precej je pobila tudi v Vel. Žabljah (kjer je bil isti dan tudi ples!) in nekoliko tudi na Svinem, po Dobravljah itd.

Iz vsega je razvidno, da je škoda, ki jo je povzročila toča dne 5. t. m. ogromna in da je treba ljudstvu pomagati. Prepričani smo tudi, da se bo

znalo dobro brejsko ljudstvo otresti narodnih zapeljivcev, ki je napeljujejo v zapravljalnost in brezbožnost.

Narodni kolek »Solskega Doma« (rudečkaste barve) dobiva se pri društvenem predsedništvu, kakor tudi v »Narodni Tiskarni« in v »Centralni posojilnici« v Gorici. — Rodojubi, ki so naročili narodni kolek, pa ne še plačali, so uljudno naprošeni, da pošljejo dotične zneske. — V Cerknem ima v zalogi narodni kolek trgovec Tušar, katerega rojakom s tem toplotno priporočamo.

Goriški ognjegasel so nastopili v ponedeljek pri županovem pogrebu prvičkrat v svoji novi uniformi, ki je prikrojena po vzorcu laške kavalarije!

Poskušeni samomor. — V tuk. mestni ženski norišnici nahaja se že delj časa neka udova Viktorja Tortal. Zadnji čas obnašala se je jako mirno, tako da so jo že mislili poslati domov, misleč, da je ozdravila. Tortal je hodila rada k sv. maši. Tako je bila pri sv. maši, ki se vsak dan bere v bolniški kapeli, tudi v torek zjutraj. Med mašo bila je vsa zamišljena v molitev. Ko je pa maša končala, in je duhovnik z drugimi bolniki zapustil kapelo, porabila je Tortal trenutek, ko niso usmiljene sestre na njo pazile, ter skočila k oknu kapele, nahajajoče se v drugem nadstropju bolnišnice, obrnjenem proti ulici Dreossi. Tu zagnala se je Tortal čez okno, in čevavno so jo usmiljene sestre ulovile za obleko, predno je padla na tla, niso jo zamogle udržati, ko je visela nad cesto in je z vsemi močmi silila proti tlem, posebno ker ni bilo hitre pomoči od nikod, čeravno so usmiljene sestre na vos glas upile na pomoč. Tortal padla je kakih 8 metrov navzdol. Zlomila se je hrbtenico.

Vojaške vaje. — Vojaške vaje se bodo letos vršile v naših krajih v tem-le vspeledu: Od 26. do 30. avgusta bodo v goriški okolici vaje 56. brigade. Od 31. avgusta do 5. septembra bodo divizijske vaje med Komnom in Gorico. Od 5. do 7. septembra pa bodo korne vaje, katerih se bodo udeležili 28. divizija in pa jedna divizija deželne brambe. Te vaje se bodo vršile okolo Ajdovčine in pa po zapadnem delu Krasa. Kornih vaj se bodo udeležili ti-le vojni oddelki in sicer: 13 bataljonov pešcev, 3 lovski bataljoni, 12 bataljonov deželne brambe, takajšnji topničarski polk št. 8, dva oddelka gorskega topničarstva in 6 eskadronov huzarjev, vsega skupaj takih 16.000 vojakov.

»Hranilnica in posojilnica« v Št. Petru je kupila od barona Locatelli obširno zemljišče, imenovano »Pristava« v v šempeterski občini, ki obsega 128 njiv, za 170.000 K. To zemljišče obstoji iz 7 kmečkih hiš s dotičnimi gospodarskimi poslopji, iz njiv z nasajenimi trtami in nasajenimi drevesi, iz krasnih vinogradov, senočet, gozdičev, in leži med okr. cestama, ki peljeta proti Vrtojbi in Volčjdragi. Posojilnica je kupila rečeno posestvo z namenom, da je bode prodajala po malih kosih, najprej dosedanjim nakupnikom in drugim šempetercem, da ostane tako, kolikor mogoče, v domačih rokah.

Ker je pa zemljišče zelo obsežno, zato vabi podpisana hranilnica in posojilnica s tem tudi druge sosedo, ako želijo kaj kupiti, da se kmalu oglasijo.

Med 128 njivami tega posestva je tudi čez 30 njiv, v katerih se dobi izvrstna ilovica za opeko. Mogoče, da se kdo dobi, da bi bil voljan, tam opekarno zgraditi. Lega za opekarno je krasna, ker hi ta stala ob okrajni cesti proti Volčjgradu, blizu železnične postaje in mesta.

Ravno tako se oddajo tudi deli ob cestah proti Vrtojbi in Volčjdragi, pa tudi v notranjem, ki so prav primerni za stavbišča novim hišam.

Kupovalci! Sežite torej kmalu po teh zemljiščih, da ne bode prepozno.

»Hranilnica in posojilnica« v Petru dne 19. junija 1905.

»Slogin« občni zbor je bil nesklepčen radi premajhnega števila došlih udov. Došli rodoljubi so se prijazno razgovarjali o raznih stvareh, zavedajočih društvo in njegovo delovanje ter so se nekateri še le pozno razšli. Ni dvoma, da došli člani bodo razpravljali o stvareh, katere so slišali, v svojih ožjih krogih in da namesto enega bc tako mnogo malih zborov, ki bodo pretresovali pogoje in načine, po katerih naj bi dobra stvar prišla do konečne zmage. Malo število

zborovalcev naj bo seme, iz katerega se rodi veliko delo.

Lakonična se bodo komu zdela naša poročila o delovanju naših društev. A pomniti treba, da imamo med seboj nasprotnike, ki ovirajo vsako delo, katero ne napeljuje vode na njih mlin. Dokler naša podjetja nimajo trdnih korenin, jih ne smemo razkrivati do — mačemu sovražniku.

Hranilnica in posojilnica za farno občino Kamnje vabi zadržnike in prijatelje na redni občni zbor v četrtak dne 29. junija t. l. ob 3 pop. v občinski hiši (stari šoli) v Kamnjah, z navadnim dnevnim redom.

Shod sv. Antona na Lokvah so Lokvarji tudi letos praznovali slovesno; povečal in povzdignil je to vsakoletno slovesnost preč. g. prelat Josip dr. Gabrijelovič z lepo pridigo in peto mašo: Bog mu plačaj trud in požrtvovalnost za cerkev sv. Antona.

V Rihembergu pod gradom se je v četrtak zjutraj pri kopanju preseka za novo železno progo zgodila sledeča nesreča: Ko so bile mine že izstreljene in so se že vrnili delavci vsak na svoje mesto, utrgalo se je na vrhu preseka nekaj kamnov, izmed katerih je eden, še precej velik, zadal delavca Mihaela Farlan iz Brji ravno na glavo ter mu razklal črepinjo. Mihael je bil na mestu mrtev. Zapuščena udovo in osem nepreskrbljenih otrok.

Za pogorelce na Srpenti so poslali tamošnjemu kuracijskemu uradu: I. B. 20 K; Anton Lazar, župnik v Nemškem Rutu 10 K; Jožef Abram, kurat v Novakih 5 K; Franc Andryšek, kurat v Logu 10 K; Alojzij Matelič, župni upravitelj v Soči 20 K; Batič, kaplan v Tolminu 10 K; I. I. 5 K; Jožef Štrancar 5 K; Ivan Kurinčič, kurat v Medani 40 K; Ludovik Cafazura v Tolminu 10 K; vikarijat Kostanjevica 10 K; župnija Šmarje 19 K 03 v; župnija Soča 27 K 30 v; župnija Bovec 20 K; vikarijat Temnica 8 K 50 v; kuracija Log 10 K; kuracija Novake 20 K; župnija Kostabona pri Kopru 6 K 78 v; župnija Sv. Anton pri Kopru 14 K; župnija Movraž pri Buzetu 10 K; kuracija Libušnje 37 K; vikarijat Logje 10 K; vikarijat Trnovo 4 K; županstvo Soča 10 K; neimenovani v Gorici 5 K; neimenovani v Trstu 20 K; Ahacija Šabec v Idriji tri zaboje obleke; neimenovana na Vipavskem eden zaboj obleke; »Monte di Pietà« 200 K. — Županstvu so poslali: Ženska podružnica rdečega križa v Tolminu 200 K; tovarna pive Kern v Beljaku 50 K; občina Kobariid 60 K; Jožefa Hrast v Medani 20 K; županstvo Lokovec 10 K 07 v; župnija Idrija 15 K; uprava »Gorice« 31 K. — C. kr. okrajnemu glavarstvu v Tolminu je došlo: Defar Šime v Dekanih 13 K; županstvo Livek 50 K; dekanija Črniče 20 K; dekanija Cerčno 21 K 40 v; župnija Romans 5 K; županstvo Idrsko 50 K; vikarijat Ravnica 11 K 60 v; župnija Vel. Žablje 8 K; vikarijat Sedlo 5 K; kuracija Opatjeselo 8 K; župnija Mali Lošinj 14 K; kuracija Trnovo pri Gorici 10 K; župnija Breginj 18 K; županstvo Sedlo 31 K 06 v; župnija Devin 20 K; župnija Ravne pri Cerknem 15 K; župnija Jageršče 5 K 48 v; kuracija Gragar 18 K 40 v; kuracija Otalež 12 K; kuracija Št. Andrež 10 K; vikarijat Čes-Soča 31 K 50 v. — C. kr. namestništvu v Trstu je došlo: Župnija Čepič 10 K 30 v; župnija San Vincenti 8 K; župnija Treviso 13 K; župnija Krbune 5 K 10 v; župnija Sumberg 5 K; okrajno glavarstvo Sežana 147 K 64 v; župnija Sv. Ivan v Trstu 7 K 50 v; župnija Brdo 4 K; župnija Rojan 16 K 40 v; župnija Unije 12 K 84 v; okrajno glavarstvo Poreč 16 K 54 v; župnija Sv. Jakob v Trstu 11 K 32 v; župnija Umag 17 K; župnija Pregarje 10 K; župnija Gallezano 4 K 22 v; župnija Boljunc 3 K 50 v; župnija Pomer 5 K 50 v; župnija Fazana 7 K 74 v; župnija Barbana 7 K 66 v; okrajno glavarstvo Koper 104 K 30 v; župnija Medolino 7 K; okrajno glavarstvo Sežana 22 K 42 v; nadvojvodinja Marija Beatrice 200 K.

Srpentica, 19. junija 1905.
Ivančič, kurat
Trebše, župan.

V zavezi tržaških bomb je potrjena prvotna obsodba. Prizivi proti prenizki kazni so odklonjeni.

Mrlje v ognju. — Iz Palja poročajo, da je pri mrtvaškem odru 22letne

Marije Monai padla sveča na rakev in užgala mrtvaški oder, ki je zgorel. Pohišstvo je tudi pogorelo. Truplo je skoro popolnoma zgorelo.

Bele muhe v Trstu. — Neki dan so se pojavile v Trstu v veliki množini neke bele muhe, za polovico manje od običnih sobnih muh. Največ teh muh je bilo na Rivi pri sv. Andreju, po čemur se zaključuje, da so doletele z morške strani.

Samomor poveljnika polka. — V nekem hotelu v notranjem mestu Dunaja so v nedeljo mrtvega našli polkovnika Viktorja pl. Reitza, poveljnika 7. pešpolka, ki je v garniziji v Gradcu. Preiskava je dokazala, da se je polkovnik ustrelil z revolverjem. Truplo so pripeljali v garnizijsko bolnišnico.

Slovenci na Vestfalskem. — Münstrski škof na Vestfalskem je naročil nemškemu duhovnikom v krajih, kjer bivajo Slovenci, da poskrbe za slovensko božjo službo. Poslal bo dva klerika na Slovensko, da se tu popolnoma privadita slovenskega jezika. In v Avstriji?

Izvanreden slučaj. — Iz Sv. Dominga de la Calzada poročajo madridskim časnikom o čudežnem ozdravljenju. Od leta 1901 sem je ležala v ondotni bolnišnici 23-letna deklica Gabriela Arce. Deklica je po izjavi zdravnikov imela neozdravljivo bolezen: paraliza in tumor ventris (trda otekline v trebuhu). Nedavno se je pa ob občnem začudenju usmiljenk vzdignila Gabriela iz postelje in se podala k maši v bolniško kapelo. Potem je šla k ravnatelju in ga prosila za dovoljenje, da sme oditi. Deklica je popolnoma zdrava, tudi otekline je čez noč izgubila. Zdravniki ne morejo dognati vplivov, ki so deklico tako čudovito ozdravili.

Glasba.

Šmarnice. Marijine pesmi, zložil Francišek Kimovec. Cena pri Blasniku v Ljubljani natisnjeni partituri 1 K. Dobiva se pri skladatelju, kaplanu na Bledu ali v katoliški bukvarni v Ljubljani. Prva pesem je pisana za triglasni ženski zbor s triglasnim moškim zborom; proti koncu pa se združita v mogočni stavek, katerega podpirajo obligatne orgle. 2. 3. in 7. pesem so za mešane zборе; 4. 5. 6. pesem pa gredo dvoglasno z orglami.

G. skladatelj je nenavadno izvežban glasbenik, ki se ne ozira na pokvarjen ljudski okus. Kot občečisljan koralist ve prav dobro, kako je treba pisati za cerkev in ker ima obilno fantazije in originalnosti, zato so izdelki, ki mu pridejo izpod peresa, prav vzgledni. Posebno moram pohvaliti njegovo nenavadno spretnost v orgelskem stavku, katerega tako mojsterski spiše, da vdbi po njem še tako enoličen navep živahnost.

Hvalevreden pa je skladatelj zlasti še zato, ker ne pozna one toliko obloževane popularnosti. Ko so nekaj slavnemu Beethovnu prigovarjali, naj piše bolj popularno, jim je odgovoril: »Popularität? Ich danke ergebenst! Fürwahr eine zweifelchafte Ehre so zu schreiben, um von jedem Esel verstanden zu werden!« Tako si menda misli tudi skladatelj, g. K., ki piše izborno za cerkev, ne oziraje se na populariste.

Čisti dobiček te vrle zbirke namenjen je za nove orgle v novi cerkvi na Bledu. Zbirka se vsem cerkvam, pevcem in organistom po svoji vsebini dovolj sama priporočuje.

Fajgelj.

Loterijske številke.

17. junija.

Dunaj 76 55 80 28 3
Gradec 15 79 68 67 29

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Ceylon . . . K 294— do 300—
» Portorico . . . » 260— » 280—
» Santos . . . » 200— » 230—
Slakdor » 80— » 86—
Otrobi debele . . . » 12:50 » 14:50
» drobne . . . » 11:60 » 13:50
Petrolij v sodu . . » 42— » 43—
» zaboju . . » 13— » 13:50

Moka ogerska:

št. 0 K 32— št. 1 K 31— št. 2 K 30—
» 3 » 29—, » 4 » 28:20, » 5 » 27:40
» št. 6 K 26:20.

Ponos vsake gospodinjice je dobra kava.

Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava

se ne bi smela pogrešati ved v nobenem gospodinjstvu, kadar se pripravljajo kavinna pijača.

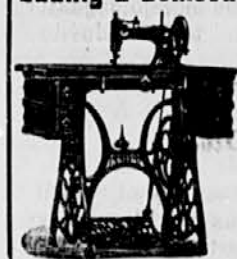
o o o

Zahtevajte le izvirne zavojke z imenom **KATHREINER**.

Kuharica želi službe

v mestu ali okolici. Nastopi lahko 15. maja ali pozneje. Eventualna vprašanja na upravništvo »Primorskega Lista« pod šifro „Stajerka 20“.

Saunig & Dekleva

ulica Municipio št. 1.
Gorica.

Velika tovarniška zaloga **šivalnih strojev** kakor za šivilje, krojače, čevljarje, in tudi za umetno vezanje (rekamiranje). V zalogi se tudi nahajajo angleška **dvokolna „Helical Premier“** in **slamozna stroji, samokresi** in razne **puške**, lastna meh. popravilnica. Glavno zastopstvo za Primorsko: **Centrifug „Westfalia“**.

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice s znamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice **uredijo redno prebavljanje**, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — **Okrepé želodec, storé, da sgrine v kratkem času omotica in životna lénost (mrtvosť)**. Te kapljice tudi storé, da **človek raje je**.

Cena steklenici 60 vin.

And. Fajt,

pekovski mojster, Gorica, tekališče Fr. Jusipa št. 2 (lastna hiša), in podružnica št. 20.

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, kakor sa nove maše in godove, kolače sa birmance in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moke, fina peciva, fina vina in likerje po umerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice itd.

C. kr. krojaški kroji, vsakteremu razumljivo raznih velikosti. Cena za celo obleko 18 K, samo telovnik in jopa 10 K.

M. Poveraj

v Gorici na Travniku.

Vojaška in uradniška krojačnica, trgovina z manufakturim blagom in z gotovimi oblekami. Cene brez konkurence. Vse priprave za uradnike in vojaštvo. Častniške in uradniške obleke z orožjem.

Obleke za birmance po nizkih cenah.

Anton Breščak

Gorica, gosposka ulica št. 14, (blizu lekarne Gironeoli).

Ima v zalogi vsakovrstno pohištvo za vsak stan. Oprava po najmodernejih slogih, posebno za spalne, jedilne in posetne sobe je po nemškem slogu.

Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno poništvo, kakor: toaletne mize, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice z trsja in celuloida, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platnom na izbiro ter razne tapecarije. Reči, katere se ne nahajajo v zalogi, preskrbijo se po izbiri cenikov v najkrajšem času. — Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

V zalogi ima najelegatnejšo sobno opravo, na katero se še posebej opozarja p. n. občlunstvo!

Velika zaloga vina.

Podpisani prodaja črno in belo brisko, vipavsko, furlansko in istrsko vino. Pošilja na vse kraje v sodih od 56 l. naprej. Cene zmerne. Postrežba poštena in točna. Se priporoča

JOSIP TOROŠ,
ulica Ponte Isonzo št. 6.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja jubilejne razstave na Dunaju l. 1898. in v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetinjo izvršuje naročila vsakovrstnega peciva tudi najfinejšega, za nove maše in godove kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najljubneje.

Jak. Suligoj
urar c. kr. železnice
Gosposka ulica 25.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici št. 25, v Gorici,

priporoča častiti dunovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljaveče prve in druge vrste, namreč od 1/2 kila in ob enega funta. Testenine iz tvornice Zaiderski & Valencić v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Krajuju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Anton Krušič

krojaški mojster in trgovec v Gorici Corso Gius Verdi 33.

Izdeluje vsakovrstne obleke za vsaki stan in sicer za civilne, vojaške in državne uradnike. Za vse obleke je vedno v zalogi raznovrstno ravno kar došlo sveže angleško in domače blago za bližajočo pomladansko sezono.

Ima zalogo gotovih oblek in sukenj za vsaki stan.

o o o Cene zmerne. o o o

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini hiš. šte. 9.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 dalje:

na menico po 5 $\frac{1}{2}$ %, na vknjižbo pa po 5% z 1/8% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge ostane nespremenjena.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakomu, kdor dokaže s potrdili najino nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

J. Drufevka - Gorica

Glavna zaloga:

Gosposka ulica 3 Podružnici: Raštelj 3, Sažana

Odlikovana tvornica nadplatov, tovarna usnja na parov velika zaloga domačega in inozemskega usnja ter vseh potrebnih za čevljarje, usnje za sedlarje, knjigoveze in tapetarje.

Glavna zaloga ličila v korist družbi sv. Cirila in Metoda.

Ceniki na zahtevo zastoj in franko.

Ustanovljena trdka l. 1866.

Telefon št. 62.

Najbolje stiskalnice za vino

Stiskalnica za vino.

in za MASLINE so stiskalnice „ERCOLE“ najnovejšega in izvrstnega sestava s pristojem za dvostruki in trajni pritisk; z jamčena največja izraba, večja od vseh drugih stiskalnic; najbolje **avtomatične škropilnice** za trte patent.

„SYPHONIA“, koje delajo same, brez obračanja.

Mlini za grozdje, vođe in masline. Hobkalnice z mastilom za grozdje. Plugi za vinograde, sušnice za vođe, kakor tudi za vse proizvode rastlinske, živalske in rudne. Hydraulične stiskalnice, stiskalnice za seno, slamo itd. za ročno delo. Mlatilo za pšenico, čistilo za žito, pr birolo mečkalo za krmo in mlini za brašnu, ročni in. razne veli kosti, plugi, ter vseh drugih gospodarskih strojev

Izdelujejo in popravljajo z jamstvom kot posebnost najnovejše, izborne, obistinitne, pripoznate najbolje in odlikovane trdka

PH. MAYFARTH IN DR.

gospodarskih in vinarskih strojev, na Dunaju, Taborstrasse šte. 71.

Odlikovani v vseh državah sveta z več kot 530 zlatih, srebrnih in počastnih kolajn. Ilustrovani ceniki in mnogobrojna izpričevala pohvalna. Prekupei in zastopniki dobro došli

Samodelujoča škropilnica